

Коли ти сам і люди голі...

Анатолій Клименко

Коли ти сам і люди голі,
вже спалені старі мости.
Коли питаєш ти у Долі —
чи ще лишилися хрести?

Чи ще на всіх землі достане,
щоб хто живий хватило поховать?
Чи людський біль колись розтане,
щоб почали ми знову будувать?

Шукаю в серці розуміння
чи довго треба ще терпіть,
щоб поскидять старі сумління,
й почати вже по-людськи жить?

Та в Бога ласка — нескінченна.
Він вибиває з нас труху.
І буде та душа спасенна,
що чиста стала на Духу!

Що перед Богом і собою
навчиться Правду розуміть.
Що перед прірвою страшною
зуміє крила розпрямить!

09.12.2025